

32002L0059

L 208/10

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

5.8.2002

DIREKTIVA 2002/59/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 27. junija 2002****o vzpostavitvi sistema spremljanja in obveščanja za ladijski promet ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/75/EGS**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 80(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽³⁾,v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽⁴⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Komisija je v svojem sporočilu z dne 24. februarja 1993 o skupni politiki za varnost v pomorskem prometu navedla, da je eden od ciljev na ravni Skupnosti uvedba obveznega sistema obveščanja, preko katerega bodo države članice imele hiter dostop do vseh pomembnih informacij o gibanju ladij, ki prevažajo nevarne ali onesnaževalne snovi, in o točni vsebini njihovega tovora.
- (2) Direktiva Sveta 93/75/EGS z dne 13. septembra 1993 o minimalnih zahtevah za ladje, ki plujejo v pristanišče Skupnosti ali iz njih in prevažajo nevarno ali onesnaževalno blago ⁽⁵⁾, je uvedla sistem, na podlagi katerega pristojni organi prejmejo informacije o ladjah, ki plujejo v pristanišča Skupnosti ali iz njih in prevažajo nevarno ali onesnaževalno blago, in o izrednih dogodkih na

morju. Ta direktiva od Komisije zahteva, da predloži nove predloge za uvedbo popolnejšega sistema poročanja za Skupnost, ki bi lahko zajel tudi ladje v tranzitu vzdolž obal držav članic.

- (3) Resolucija Sveta z dne 8. junija 1993 o skupni politiki za varnost v pomorskem prometu ⁽⁶⁾ se je strinjala, da glavni cilji akcije Skupnosti vključujejo sprejetje popolnejšega sistema obveščanja.

- (4) Vzpostavitev sistema spremljanja in obveščanja za ladijski promet bi morala prispevati k preprečevanju nesreč in onesnaževanja morja ter zmanjševanju njihovega vpliva na morsko in obalno okolje, gospodarstvo in zdravje lokalnih skupnosti. Učinkovitost pomorskega prometa in zlasti upravljanja postankov ladij v pristaniščih je odvisna tudi od pravočasne vnaprejšnje napovedi prihoda ladij.

- (5) Ob evropskih obalah je bilo vzpostavljenih več obveznih sistemov poročanja z ladij, v skladu z ustreznimi pravili, ki jih je sprejela Mednarodna pomorska organizacija (IMO). Treba bi bilo zagotoviti, da ladje izpolnjujejo zahteve glede poročanja, ki veljajo v okviru teh sistemov.

- (6) Uvedeni so bili tudi sistemi za nadzor plovbe in organizacijo ladijskega prometa, ki imajo pomembno vlogo pri preprečevanju nesreč in onesnaževanja na nekaterih pomorskih območjih, ki so prezasedena ali nevarna za plovbo. Potrebno je, da ladje uporabljajo sistem za nadzor plovbe in upoštevajo pravila za sisteme organizacije ladijskega prometa, ki jih je odobrila IMO.

- (7) Ključni tehnološki napredek je bil dosežen na področju opreme na ladji, ki omogoča samodejno prepoznavanje ladij (sistemi AIS) za intenzivnejše spremljanje ladij, pa tudi zapisovanje podatkov o plovbi (sistemi VDR ali „črne skrinjice“) za lajšanje preiskave po nesrečah. Glede na pomembnost, ki jo ima ta oprema pri oblikovanju politike preprečevanja nesreč v pomorskem prometu, bi morala biti takšna oprema obvezna na ladjah, ki opravljajo nacionalna ali mednarodna potovanja in se ustavljajo v pristaniščih Skupnosti. Podatki, pridobljeni s sistemom VDR, se lahko uporabijo po nesreči za preiskova-

⁽¹⁾ UL C 120 E, 24.4.2001, str. 67
in UL C 362 E, 18.12.2001, str. 255.

⁽²⁾ UL C 221, 7.8.2001, str. 54.

⁽³⁾ UL C 357, 14.12.2001, str. 1.

⁽⁴⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 14. junija 2001 (UL C 53 E, 28.2.2002, str. 304), Skupno stališče Sveta z dne 19. decembra 2001 (UL C 58 E, 5.3.2002, str. 14) in Sklep Evropskega parlamenta z dne 10. aprila 2002 (še ni bil objavljen v Uradnem listu). Sklep Sveta z dne 25. junija 2002.

⁽⁵⁾ UL L 247, 5.10.1993, str. 19. Direktiva, nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 98/74/ES (UL L 276, 13.10.1998, str. 7).

⁽⁶⁾ UL C 271, 7.10.1993, str. 1.

- nje njenih vzrokov in preventivno za pridobitev potrebnih znanj iz takšnih dogodkov. Države članice bi morale spodbujati uporabo takšnih podatkov za oba namena.
- (8) Države članice bi morale zagotoviti, da imajo obalne postaje pristojnih organov na voljo poleg primerne tehnične opreme tudi zadostno in ustrezno usposobljeno osebje.
- (9) Natančno poznavanje nevarnega ali onesnaževalnega blaga, ki se prevaža na ladjah, in drugih pomembnih informacij v zvezi z varnostjo, kot so informacije o nesrečah med plovbo, je bistveno za pripravo in učinkovitost postopkov za posredovanje v primeru onesnaženosti ali nevarnosti za onesnaženje morja. Ladje, ki plujejo iz pristanišč držav članic ali v njih, morajo te informacije uradno sporočiti pristojnim organom ali pristaniškim upravam teh držav članic.
- (10) Zaradi lažjega in hitrejšega prenosa in uporabe včasih obsežnih informacij o tovoru bi se te informacije morale pošiljati pristojnemu organu ali zadevni pristaniški upravi v elektronski obliki, kadarkoli je to izvedljivo. Iz istih razlogov bi morale tudi izmenjave informacij med pristojnimi organi držav članic potekati v elektronski obliki.
- (11) Kadar zadevne družbe v zadovoljstvo držav članic uvedejo interne postopke, s katerimi zagotovijo, da se informacije, ki jih zahteva Direktiva, pošljejo pristojnemu organu brez odlašanja, mora biti omogočeno, da so linijski prevozi med dvema državama ali več, od katerih je vsaj ena država članica, oproščeni obveznosti poročanja za vsako potovanje.
- (12) Nekatere ladje zaradi njihovega ravnanja ali stanja predstavljajo potencialno tveganje za varnost plovbe in za okolje. Države članice bi morale posvetiti posebno pozornost spremljanju takšnih ladij, sprejeti ustrezne ukrepe za preprečitev vsakršnega povečanja tveganja, ki ga predstavljajo, in poslati drugim zadevnim državam članicam zadevne informacije, ki jih imajo o teh ladjah. Takšni primerni ukrepi bi lahko bili ukrepi, sprejeti v okviru dejavnosti pomorske inšpekcije.
- (13) Države članice se morajo zavarovati pred grožnjami za varnost v pomorskem prometu, varnost posameznikov ter morskega in obalnega okolja, ki jih ustvarjajo izredni dogodki, nesreče ali nekatere druge razmere na morju ter navzočnost naftnih madežev ali kosov, ki plavajo na morju. V ta namen bi morali poveljniki ladij, ki plujejo znotraj območja iskanja in reševanja izključne ekonomske cone ali podobne cone držav članic, poročati obalnim oblastem o takšnih dogodkih in predložiti vse ustrezne informacije. Glede na njihov poseben položaj bi se morale države članice svobodno odločiti, katero od zgoraj navedenih geografskih območij bi moralo biti zajeto v obveznosti poročanja.
- (14) V primeru izrednega dogodka ali nesreče na morju popolno sodelovanje strank, udeleženih v prevozu, pomembno prispeva k učinkovitosti delovanja pristojnih organov.
- (15) Kadar pristojni organ, ki ga imenuje država članica, na podlagi razmer na morju in vremenske napovedi, ki jo zagotovi usposobljena meteorološka informacijska služba, meni, da izjemno slabe vremenske ali pomorske razmere predstavljajo resno grožnjo za varnost človeškega življenja ali onesnaženje, bi moral o teh razmerah obvestiti poveljnika ladje, ki namerava vpluti ali izpluti iz pristanišča in lahko sprejme tudi vse druge ustrezne ukrepe. Brez poseganja v dolžnost pomagati ladjam v stiski lahko ti ukrepi vključujejo prepoved vplutja v pristanišče ali izplutja iz njega, dokler se razmere ne normalizirajo. V primeru možnega tveganja glede varnosti ali onesnaženja in ob upoštevanju posebnih razmer v zadevnem pristanišču lahko pristojni organ ladjam priporoči, da ne izplujejo iz pristanišča. Če se poveljnik odloči za izplutje iz pristanišča, to v vsakem primeru stori na lastno odgovornost in bi moral navesti razloge za svojo odločitev.
- (16) Če v primeru nezgode na morju ni na voljo pribežališča, ima lahko to resne posledice. Države članice bi zato morale izdelati načrte, po katerih bi ladje v stiski, če bi razmere to zahtevale, lahko dobile pribežališče v njihovih pristaniščih ali na katerem koli drugem zavarovanem območju pod najboljšimi možnimi pogoji. Če bi bilo potrebno in izvedljivo, bi ti načrti morali vključiti dobavo primernih sredstev in naprav za pomoč, reševanje in odzivanje na onesnaženje. Pristanišča, ki sprejmejo ladjo v stiski, bi morala računati s takojšnjim nadomestilom vseh stroškov in škode, nastalih pri takšni akciji. Komisija bi zato morala preučiti možnosti za uvedbo ustreznega sistema nadomestil za pristanišča v Skupnosti, ki sprejmejo ladjo v stiski, in izvedljivost zahteve, da je ladja, ki vpluje v pristanišče Skupnosti, primerno zavarovana.
- (17) Treba je vzpostaviti okvir sodelovanja med državami članicami in Komisijo, da bi se izboljšalo izvajanje sistema spremljanja in obveščanja v pomorskem prometu z ustreznimi komunikacijskimi povezavami, vzpostavljenimi med pristojnimi organi in pristanišči držav članic. Nadalje je treba dopolniti obseg delovanja sistema pre-

poznavanja in spremljanja ladij v tistih pomorskih območjih Skupnosti, v katerih je nezadosten. Poleg tega bi bilo treba ustanoviti središča za informatiko v pomorskih regijah Skupnosti, ki bi olajšali izmenjavo ali skupno uporabo koristnih podatkov v zvezi s spremljanjem prometa in izvajanjem te direktive. Države članice in Komisija bi si za doseganje teh ciljev morale prizadevati tudi za sodelovanje s tretjimi državami.

(18) Učinkovitost te direktive je v veliki meri odvisna od tega, ali jo države članice dosledno izvajajo. V ta namen morajo države članice redno izvajati ustrezne inšpekcijske preglede ali katerikoli drug potreben ukrep, da bi zagotovile, da so komunikacijske povezave, vzpostavljene z namenom izpolnjevanja zahtev te direktive, zadovoljive. Uvesti bi bilo treba tudi sistem sankcij, ki bi zagotovil, da zadevne stranke izpolnjujejo zahteve v zvezi s poročanjem in prevozom opreme, določene s to direktivo.

(19) Ukrepi, potrebni za izvajanje te direktive, bi morali biti sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov izvajanja izvedbenih pooblastil, dodeljenih Komisiji ⁽¹⁾.

(20) Nekatere določbe te direktive se lahko spremenijo po navedenem postopku, da se upošteva razvoj Skupnosti in mednarodnih instrumentov ter izkušnje, pridobljene pri izvajanju te direktive, v kolikor takšne spremembe ne razširjajo področje uporabe te direktive. Koristno orodje Komisije pri ocenjevanju izkušenj, pridobljenih pri izvajanju Direktive, je natančno poročanje držav članic o takšnem izvajanju.

(21) Določbe Direktive 93/75/EGS so s to direktivo pomembno okrepljene, razširjene in spremenjene. Zato je treba Direktivo 93/75/EGS razveljaviti.

(22) Ker države članice ne morejo zadovoljivo doseči ciljev predlaganega ukrepa, namreč povečanja varnosti in učinkovitosti pomorskega prometa, in bi jih bilo torej zaradi obsega ali učinkov predlaganega ukrepa lažje doseči na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti, kakor je navedeno v členu 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega okvirov, ki so potrebni za doseganje teh ciljev –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Namen

Namen te direktive je vzpostaviti sistem spremljanja in obveščanja za ladijski promet v Skupnosti zaradi povečanja varnosti in učinkovitosti pomorskega prometa, izboljšanja odzivanja organov na izredne dogodke, nesreče ali potencialne nevarne razmere na morju, vključno z iskalnimi in reševalnimi akcijami, ter prispevati k boljšemu preprečevanju in odkrivanju onesnaževanja z ladjami.

Države članice spremljajo in sprejmejo vse potrebne in ustrezne ukrepe za zagotovitev, da poveljniki, upravljavci ladij ali pomorski agenti, pa tudi vkrcevalci ali lastniki nevarnega ali onesnaževalnega blaga, ki se prevažata na takšnih ladjah, izpolnjujejo zahteve po tej direktivi.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta direktiva velja za ladje z bruto tonažo 300 in več, razen če je določeno drugače.

2. Ta direktiva ne uporablja velja za:

- (a) vojne ladje, plovne pripomočke in druge ladje, ki so v lasti države članice ali jih ta upravlja in se uporabljajo za nekomercialno javno storitev;
- (b) ribiška plovila, tradicionalne ladje in rekreacijska plovila, krajša od 45 metrov;
- (c) tanki pod 5 000 ton, ladijska skladišča in opremo za uporabo na ladjah.

Člen 3

Opredelitve pojmov

V tej direktivi

- (a) „ustrezni mednarodni instrumenti“ pomenijo naslednje instrumente:

— MARPOL pomeni Mednarodno konvencijo o preprečevanju onesnaževanja morja z ladjami iz leta 1973 in Protokol k tej konvenciji iz leta 1978,

⁽¹⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

- SOLAS pomeni Mednarodno konvencijo o varstvu človeškega življenja na morju, skupaj s protokoli in spremembami k tej konvenciji,
 - Mednarodna konvencija o izmeritvi ladij iz leta 1969,
 - Mednarodna konvencija o intervenciji na odprtem morju v primeru nesreče, ki jo povzroči ali utegne povzročiti onesnaženje z olji iz leta 1969 in Protokol k tej konvenciji iz leta 1973 o intervenciji v primeru onesnaženja s snovmi, ki niso olja,
 - Konvencija SAR pomeni Mednarodno konvencijo o iskanju in reševanju na morju iz leta 1979,
 - Kodeks ISM pomeni Mednarodni kodeks za varno upravljanje ladij in preprečevanje onesnaževanja,
 - Kodeks IMDG pomeni Mednarodni kodeks za pomorski prevoz nevarnega blaga,
 - Kodeks IBC pomeni Mednarodni kodeks IMO za gradnjo in opremo ladij, ki prevažajo nevarne kemikalije v razsutem stanju,
 - Kodeks IGC pomeni Mednarodni kodeks IMO za gradnjo in opremo ladij, ki prevažajo utekočinjene pline v razsutem stanju,
 - Kodeks BC pomeni Kodeks IMO za varno ravnanje s trdim tovorom v razsutem stanju,
 - Kodeks INF pomeni Kodeks IMO za varen prevoz jedrskega goriva, ki seva ali žarči, plutonija in ustekleničenih visoko radioaktivnih odpadkov, ki se prevažajo na ladjah,
 - Resolucija IMO A.851(20) pomeni Resolucijo Mednarodne pomorske organizacije 851(20), naslovljeno „Splošna načela za sisteme poročanja z ladij in zahteve glede poročanja z ladij, vključno s smernicami za poročanje o izrednih dogodkih, ki vključujejo nevarno blago, škodljive snovi in/ali snovi, ki onesnažujejo morje“;
- (b) „upravljavca“ pomeni lastnika ali upravitelja ladje;
- (c) „agent“ pomeni vsako osebo, ki ima mandat ali je pooblaščen za predložitev informacij v imenu upravljavca ladje;
- (d) „vrčevalec“ pomeni vsako osebo, ki s prevoznikom sklence pogodbo o prevozu blaga, in sicer sama ali je pogodba sklenjena v njenem imenu ali na njen račun;
- (e) „družba“ pomeni družbo v smislu pravila 1(2) poglavja IX Konvencije SOLAS;
- (f) „ladja“ pomeni vsako morsko ladjo ali plovilo;
- (g) „nevarno blago“ pomeni:
- blago, uvrščeno v Kodeks IMDG,
 - nevarne tekoče snovi, naštetje v poglavju 17 Kodeksa IBC,
 - utekočinjene pline, naštetje v poglavju 19 Kodeksa IGC,
 - trdne snovi, navedene v Dodatku B Kodeksa BC.
- Vključeno je tudi blago, za katerega prevoz so bili določeni ustrezni predpogoji v skladu z odstavkom 1.1.3 Kodeksa IBC ali odstavkom 1.1.6 Kodeksa IGC;
- (h) „onesnaževalno blago“ pomeni:
- olja, kakor so opredeljena v Prilogi I h Konvenciji MARPOL,
 - škodljive tekoče snovi, kakor so opredeljene v Prilogi II h Konvenciji MARPOL,
 - škodljive snovi, kakor so opredeljene v Prilogi III h Konvenciji MARPOL;
- (i) „tovorna prevozna enota“ pomeni cestno tovorno vozilo, železniški tovorni vagon, tovorni kontejner, cestno cisterno, železniški vagon ali premično cisterno;
- (j) „naslov“ pomeni ime in komunikacijske povezave, ki omogočajo vzpostavitev stika po potrebi z upravljavcem, agentom, pristaniško upravo, pristojnim organom ali katero koli drugo pooblaščen osebo ali službo, ki ima podrobne podatke o ladijskem tovoru;
- (k) „pristojni organi“ pomenijo organe in organizacije, ki jih države članice imenujejo za sprejemanje in posredovanje informacij, sporočenih po tej direktivi;
- (l) „pristaniška uprava“ pomeni pristojni organ ali službo, ki ga države članice imenujejo za vsako pristanišče za sprejemanje in posredovanje informacij, sporočenih po tej direktivi;

- (m) „pribežališče“ pomeni pristanišče, del pristanišča ali drug zavarovan privez ali sidrišče ali katero koli drugo zavarovano območje, ki ga država članica določi za sprejem ladij v stiski;
- (n) „obalna postaja“ pomeni katerega koli od naslednjih sistemov, ki jih države članice določijo po tej direktivi: sistem za nadzor plovbe; naprava na kopnem, pristojna za sistem obveznega poročanja, ki ga odobri IMO; ali služba, pooblaščenca za usklajevanje iskalnih in reševalnih akcij ali akcij v zvezi z reševanjem onesnaženja morja;
- (o) „sistem za nadzor plovbe (VTS)“ pomeni storitev, namenjeno izboljšanju varnosti in učinkovitosti pomorskega prometa ter varstvu okolja, ki je zmožna poseči v promet in se odzvati na prometne razmere, ki nastanejo na območju VTS;
- (p) „sistem organizacije prometa“ pomeni vsak sistem z eno potjo ali ukrepom za organizacijo prometa ali več, ki je namenjen zmanjševanju nevarnosti za nesreče; vključuje sheme ločene plovbe, dvosmerne plovne poti, priporočene poti, območja, ki se jim je treba izogniti, obalne prometne cone, obvoze, območja previdnosti in globokomorske poti;
- (q) „tradicionalne ladje“ pomenijo vse vrste zgodovinskih ladij in njihove kopije, vključno s tistimi, ki so namenjene spodbujanju in pospeševanju tradicionalnih spretnosti in mornarskih veščin, ki skupaj tvorijo žive kulturne spomenike, s katerimi se upravlja v skladu s tradicionalnimi načeli pomorstva in tehnike;
- (r) „nezgoda“ pomeni nezgodo v smislu Kodeksa IMO za preiskavo pomorskih nezgod in izrednih dogodkov.

NASLOV I

POROČANJE IN SPREMLJANJE LADIJ

Člen 4

Sporočilo pred vplutjem v pristanišča držav članic

1. Upravljavec, agent ali poveljnik ladje, namenjene v pristanišče države članice, sporoči pristaniški upravi informacije iz Priloge I(1):
- (a) najmanj štiriindvajset ur vnaprej; ali
- (b) najpozneje v času, ko ladja izpluje iz prejšnjega pristanišča, če je čas potovanja krajši od štiriindvajsetih ur; ali

- (c) takoj ko so te informacije na voljo, če pristanišče postanka ni znano ali je spremenjeno med plovbo.

2. Ladje, ki prihajajo iz pristanišča zunaj Skupnosti in so namenjene v pristanišče države članice ter prevažajo nevarno in onesnaževalno blago, upoštevajo obveznosti sporočanja iz člena 13.

Člen 5

Spremljanje ladij, ki vplujejo v območje sistemov obveznega poročanja z ladj

1. Zadevne države članice spremljajo in sprejmejo vse potrebne in ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da vse ladje, ki vplujejo v območje sistema obveznega poročanja z ladj, ki ga je sprejela IMO v skladu s pravilom 11 poglavja V Konvencije SOLAS in ga uporablja ena država ali več, od katerih je vsaj ena država članica, v skladu z ustreznimi smernicami in merili, ki jih je izdelala IMO, upoštevajo ta sistem pri sporočanju zahtevanih informacij brez poseganja v dodatne informacije, ki bi jih država članica zahtevala v skladu z Resolucijo A.851(20) IMO.
2. Kadar država članica predloži v sprejetje IMO nov sistem obveznega poročanja z ladj ali predlog za spremembo obstoječega sistema poročanja, država članica vključi v svoj predlog vsaj informacije iz Priloge I(4).

Člen 6

Uporaba samodejnih sistemov prepoznavanja

1. Vsaka ladja, ki pristane v pristanišču države članice, mora biti v skladu s časovnim razporedom iz Priloge II(I) opremljena z AIS, ki je v skladu z izvedbenimi standardi, ki jih izdelala IMO.
2. Ladje, opremljene z AIS, poskrbijo, da ta sistem ves čas deluje, razen če mednarodni sporazumi, določbe ali standardi predvidevajo zaščito podatkov o plovi.

Člen 7

Uporaba sistemov za organizacijo ladijskega prometa

1. Države članice spremljajo in sprejmejo vse potrebne in ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da vse ladje, ki vplujejo v območje sistema obvezne organizacije ladijskega prometa, ki ga je sprejela IMO v skladu s pravilom 10 poglavja V Konven-

cije SOLAS in ga uporablja ena država ali več, od katerih je vsaj ena država članica, uporabljajo sistem v skladu z ustreznimi smernicami in merili, ki jih je izdelala IMO.

2. Kadar države članice na lastno odgovornost izvajajo sistem organizacije ladijskega prometa, ki ga IMO ni sprejela, države članice upoštevajo, kolikor je to mogoče, smernice in merila, ki jih je izdelala IMO, in objavijo vse informacije, potrebne za varno in učinkovito uporabo sistema organizacije ladijskega prometa.

Člen 8

Spremljanje skladnosti ladij s sistemi za nadzor plovbe

Države članice spremljajo in sprejmejo vse potrebne in ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da:

- (a) ladje, ki vplujejo v območje uporabe sistema VTS, ki ga izvaja ena država ali več, od katerih je vsaj ena država članica, znotraj svojega teritorialnega morja in na podlagi smernic, ki jih je izdelala IMO, sodelujejo v tem VTS in upoštevajo njegova pravila;
- (b) ladje, ki plujejo pod zastavo države članice, ali ladje, ki plujejo v pristanišče države članice in vplujejo v območje uporabe takšnega VTS zunaj teritorialnega morja države članice in na podlagi smernic, ki jih je izdelala IMO, upoštevajo pravila tega VTS;
- (c) ladje, ki plujejo pod zastavo tretje države in ne plujejo v pristanišče države članice ter vplujejo v območje VTS zunaj teritorialnega morja države članice, upoštevajo pravila tega VTS, kolikor je to mogoče. Države članice bi morale poročati zadevni državi zastave o vsaki očitni resni kršitvi teh pravil na takšnem območju VTS.

Člen 9

Infrastruktura za sisteme poročanja z ladij, sisteme organizacije ladijskega prometa in sisteme za nadzor plovbe

1. Države članice sprejmejo vse potrebne in ustrezne ukrepe, da si postopno, v časovnem okviru, združljivem s časovnim razporedom iz Priloge II(I), priskrbijo ustrezno opremo in naprave na kopnem za sprejemanje in uporabo informacij AIS, pri čemer upoštevajo potreben domet za prenos poročil.

2. Proces postavitve vse potrebne opreme in naprav na kopnem, potrebne za izvajanje te direktive, bo končan do

konca leta 2007. Države članice zagotovijo, da bo ustrezna oprema za sprejem in prenos informacij ter njihovo izmenjavo med nacionalnimi sistemi držav članic delovala najpozneje v enem letu po tem datumu.

3. Države članice zagotovijo, da imajo obalne postaje, pooblaščenec za spremljanje skladnosti s sistemi za nadzor plovbe in organizacijo ladijskega prometa, na voljo zadostno in ustrezno usposobljeno osebje, pa tudi ustrezna sredstva za komuniciranje in spremljanje ladij ter da delujejo v skladu z ustreznimi smernicami IMO.

Člen 10

Sistemi zapisovanja podatkov o plovbi

1. Države članice spremljajo in sprejmejo vse potrebne in ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da so ladje, ki pristanejo v pristanišču države članice, opremljene s sistemom zapisovanja podatkov o plovbi (VDR) v skladu z določbami iz Priloge II(II). Morebitne izjeme, dovoljene za RO-RO trajekte ali visokohitrostno potniško plovilo po členu 4(1)(d) Direktive Sveta 1999/35/ES z dne 29. aprila 1999 o sistemu obveznih pregledov za varno izvajanje linijskih prevozov z RO-RO trajekti in visokohitrostnimi potniškimi plovili⁽¹⁾, prenehajo veljati dne 5. avgusta 2002.

2. Podatki, zbrani v okviru sistema VDR, so dani na voljo zadevni državi članici v primeru preiskave po nezgodi, ki se pripeti v vodah pod jurisdikcijo države članice. Države članice zagotovijo, da se takšni podatki uporabijo pri preiskavi in se ustrezno analizirajo. Države članice zagotovijo, da se ugotovitve preiskave objavijo v čim krajšem času po njenem zaključku.

Člen 11

Preiskava nezgode

Brez poseganja v člen 12 Direktive 1999/35/ES države članice upoštevajo določbe Kodeksa IMO za preiskavo pomorskih nezgod in izrednih dogodkov, kadar vodijo kakršno koli preiskavo pomorske nezgode ali izrednega dogodka, ki vključuje ladjo, navedeno v tej direktivi. Države članice sodelujejo pri preiskavi pomorskih nezgod in izrednih dogodkov, ki vključujejo ladje, ki plujejo pod njihovo zastavo.

⁽¹⁾ UL L 138, 1.6.1999, str. 1.

NASLOV II

**OBVEŠČANJE O NEVARNEM ALI ONESNAŽEVALNEM BLAGU
NA LADJAH (HAZMAT)**

Člen 12

Obveznosti vkrcevalca

Nobenega nevarnega ali onesnaževalnega blaga se v pristanišču države članice ne sme predložiti v prevoz ali vzeti na katero koli ladjo, ne glede na velikost blaga, razen če poveljniku ali upravljavcu prejme izjavo, ki vsebuje informacije iz Priloge I(2).

Dolžnost vkrcevalca je, da predloži poveljniku ali upravljavcu takšno izjavo in zagotovi, da je pošiljka, predložena v prevoz, res tista, deklarirana v skladu s prvim pododstavkom.

Člen 13

**Obveščanje o nevarnem ali onesnaževalnem blagu, ki se
prevaža na ladji**

1. Upravljavec, agent ali poveljnik ladje, ne glede na njeno velikost, ki prevaža nevarno ali onesnaževalno blago in zapuša pristanišče države članice, sporoči pristojnemu organu, ki ga imenuje država članica, informacije iz Priloge I(3) najpозnejše v trenutku izplutja.

2. Upravljavec, agent ali poveljnik ladje, ne glede na njeno velikost, ki prevaža nevarno ali onesnaževalno blago in pripluje iz pristanišča zunaj Skupnosti in pluje v pristanišče države članice ali na sidrišče v teritorialnih vodah države članice, sporoči informacije iz Priloge I(3) pristojnemu organu države članice, v kateri je prvo namembno pristanišče ali sidrišče, in sicer najpозnejše ob izplutju iz pristanišča vkrcanja ali takoj, ko sta znana namembno pristanišče ali sidrišče, v kolikor ti podatki niso bili na voljo v trenutku izplutja.

3. Države članice lahko sprožijo postopek, s katerim pooblastijo upravljavca, agenta ali poveljnika ladje, navedene v odstavkih 1 in 2, za sporočanje informacij iz Priloge I(3) pristaniški upravi pristanišča izplutja ali namembnega pristanišča v Skupnosti.

Vzpostavljeni postopek mora zagotoviti, da ima pristojni organ do informacij iz Priloge I(3) dostop v vsakem trenutku, ko jih potrebuje. V ta namen zadevna pristaniška uprava zadrži informacije iz Priloge I(3) dovolj dolgo, da se lahko uporabijo v pri-

meru izrednega dogodka ali nesreče na morju. Pristaniška uprava sprejme potrebne ukrepe za takojšnje pošiljanje teh informacij pristojnemu organu na njegovo zahtevo v elektronski obliki, 24 ur na dan.

4. Upravljavec, agent ali poveljnik ladje mora pristaniški upravi ali pristojnemu organu sporočiti informacije o tovoru iz Priloge I(3).

Podatki morajo biti poslani v elektronski obliki, če je to izvedljivo. Pri elektronski izmenjavi sporočil je treba upoštevati sintakso in postopke iz Priloge III.

Člen 14

**Računalniška izmenjava podatkov med državami
članicami**

Države članice sodelujejo pri zagotavljanju medsebojne povezanosti in interoperabilnosti nacionalnih sistemov, uporabljenih za vodenje informacij iz Priloge I.

Komunikacijski sistemi, vzpostavljeni po prvem pododstavku, morajo prikazati naslednje lastnosti:

- (a) izmenjava podatkov mora biti elektronska ter mora omogočiti sprejemanje in obdelavo sporočil, sporočenih v skladu s členom 13;
- (b) sistem mora omogočiti prenos podatkov 24 ur na dan;
- (c) vsaka država članica mora biti zmožna, da na zahtevo takoj pošlje pristojnemu organu druge države članice informacije o ladji in nevarnem ali onesnaževalnem blagu na ladji.

Člen 15

Izjeme

1. Države članice lahko izvzamejo iz zahteve iz člena 13 linijske prevoze, ki se opravljajo med pristanišči na njenem ozemlju, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) družba, ki izvaja zgoraj navedene linijske prevoze, vodi in ažurira seznam zadevnih ladij in ga pošlje zadevnemu pristojnemu organu;
- (b) za vsako opravljeno potovanje se hranijo informacije iz Priloge I(3), ki so na voljo pristojnemu organu na njegovo zahtevo. Družba mora vzpostaviti notranji sistem za zagotovitev, da se lahko 24 ur na dan navedeni podatki v elektronski obliki takoj pošljejo pristojnemu organu na njegovo zahtevo v skladu s členom 13(4).

2. Kadar se opravlja mednarodni linijski prevoz med dvema državama ali več, od katerih je vsaj ena država članica, lahko vsaka od udeleženih držav članic od drugih držav članic zahteva, da se za tak prevoz dodeli izjema. Vse udeležene države članice, vključno z zadevnimi obalnimi državami, sodelujejo pri dodelitvi izjeme za zadevni prevoz v skladu s pogoji iz odstavka 1.

3. Države članice redno preverjajo, če so pogoji iz odstavkov 1 in 2 izpolnjeni. Kadar vsaj eden od teh pogojev ni več izpolnjen, države članice zadevni družbi takoj odvzamejo privilegij do izjeme.

4. Države članice sporočijo Komisiji seznam družb in ladij, katerim je bila dodeljena izjema po tem členu, pa tudi ažurirane navedenega seznama.

v skladu Prilogo I-1 k Direktivi Sveta 95/21/ES z dne 19. junija 1995 o pomorski inšpekciji za ladijski promet ⁽¹⁾.

2. Obalne postaje, ki imajo pomembne informacije o ladjah iz odstavka 1, te informacije sporočijo zadevnim obalnim postajam v drugih državah članicah, ki so ob načrtovani poti ladje.

3. Države članice zagotovijo, da so informacije, ki so jim sporočene po odstavku 2, poslane ustreznim pristaniškim upravam in/ali kateremu koli drugemu organu, ki ga država članica imenuje. Države članice v mejah razpoložljive kapacitete osebja izvedejo vsak ustrezen inšpekcijski pregled ali preverjanje v svojih pristaniščih bodisi na lastno pobudo bodisi na zahtevo druge države članice, brez poseganja v katero koli obveznost pomorske inšpekcije. O rezultatih izvedene akcije obvestijo vse zadevne države članice.

NASLOV III

Člen 17

SPREMLJANJE NEVARNIH LADIJ IN POSREDOVANJE V PRIMERU IZREDNIH DOGODKOV IN NESREČ NA MORJU

Poročanje o izrednih dogodkih in nesrečah na morju

Člen 16

Prenos podatkov v zvezi z nekaterimi ladjami

1. Ladje, ki izpolnjujejo merila, navedena spodaj, se štejejo za ladje, ki predstavljajo potencialno nevarnost za ladijski promet ali grožnjo za varnost v pomorskem prometu, varnost posameznikov ali okolja:

(a) ladje, ki so bile med potovanjem:

- udeležene v izrednih dogodkih ali nesrečah na morju, kakor so navedene v členu 17, ali
- niso izpolnile zahtev glede obveščanja in poročanja, ki jih nalaga ta direktiva, ali
- niso izpolnile pravil, veljavnih v sistemih organizacije ladijskega prometa in VTS, ki so pod odgovornostjo države članice;

(b) ladje, v zvezi s katerimi obstaja dokaz ali sum o namernih izpustih olj ali drugih kršitvah Konvencije MARPOL v vodah pod jurisdikcijo države članice;

(c) ladje, ki jim je bil zavrnen dostop do pristanišč držav članic ali so bile predmet poročila ali obvestila države članice

1. Brez poseganja v mednarodno pravo in z vidika preprečevanja ali lajšanja kakršne koli pomembnejše grožnje za varnost v pomorskem prometu, varnost posameznikov ali okolja, države članice spremljajo in sprejmejo vse ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da poveljnik ladje, ki pluje znotraj njihovega iskalnega in reševalnega območja/izključne ekonomske cone ali podobne cone, takoj poroča obalni postaji, pristojni za to geografsko območje:

(a) o vsakem izrednem dogodku ali nesreči, ki vpliva na varnost ladje, kot so trčenje, nasedenje, poškodba, napaka ali okvara, poplavljenje ali drsenje tovora, kakršne koli napake v ladijskem trupu ali konstrukcijske pomanjkljivosti;

(b) o vsakem izrednem dogodku ali nesreči, ki ogroža varnost plovbe, kot so napake, ki lahko vplivajo na sposobnost manevriranja ali sposobnost ladje za plovbo ali kakršne koli napake, ki vplivajo na pogonski sistem ali krmilne naprave, naprave za proizvodnjo elektrike, navigacijsko ali komunikacijsko opremo;

(c) o vsaki okoliščini, ki lahko privede do onesnaženja vode ali obale države članice, kot so izpust ali nevarnost izpusta onesnaževalnih proizvodov v morje;

(d) o vsakem madežu snovi, ki onesnažujejo okolje, in o kontejnerjih ali kosih, ki se jih vidi plavati na morski površini.

⁽¹⁾ UL L 157, 7.7.1995, str. 1. Direktiva, nazadnje spremenjena z Direktivo 2001/106/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 19, 22.1.2002, str. 17).

2. Sporočilo, poslano ob uporabi odstavka 1, vključuje vsaj identifikacijo ladje, njen položaj, pristanišče izplutja, namembno pristanišče, naslov, na katerem se lahko dobijo informacije o nevarnem in onesnaževalnem blagu, ki se prevaža na ladji, število oseb na ladji, podrobnosti o izrednem dogodku in vse pomembne informacije, navedene v Resoluciji A. 851(20) IMO.

Člen 18

Ukrepi v primeru izjemno slabega vremena

1. Kadar pristojni organi, ki jih imenujejo države članice, menijo, da zaradi izjemno slabih vremenskih razmer ali razmer na morju obstaja resna grožnja za onesnaženje njihovih pomorskih območij ali obalnih con ali pomorskih območij ali obalnih con drugih držav članic ali da je v nevarnosti varnost človeškega življenja:

- (a) bi morali, če je mogoče, v celoti obvestiti poveljnika ladje, ki je na zadevnem pristaniškem območju in namerava vpluti v zadevno pristanišče ali izpluti iz njega, o razmerah na morju in vremenskih razmerah in, če je primerno in mogoče, o nevarnosti, ki jo te razmere lahko predstavljajo za njegovo/njeno ladjo, tovor, posadko in potnike;
- (b) lahko sprejmejo, brez poseganja v dolžnost pomagati ladjam v stiski in v skladu s členom 20, katere koli druge ustrezne ukrepe, ki lahko vključujejo priporočilo ali prepoved bodisi za določeno ladjo ali ladje na splošno, da vplujejo v pristanišče ali izplujejo iz pristanišča na prizadetih območjih, dokler ni ugotovljeno, da ni več nevarnosti za človeško življenje in/ali okolje;
- (c) sprejmejo ustrezne ukrepe, s katerimi, kolikor je mogoče, omejijo ali po potrebi prepovejo oskrbovanje ladij z gorivom v njihovih teritorialnih vodah.

2. Poveljnik obvesti družbo o ustreznih ukrepih ali priporočilih iz odstavka 1. Ti ukrepi ali priporočila pa ne posegajo v poveljnikovo odločitev, ki jo sprejme na podlagi svoje strokovne ocene v skladu s Konvencijo SOLAS. Kadar odločitev, ki jo sprejme poveljnik ladje, ni v skladu z ukrepi iz odstavka 1, poveljnik obvesti pristojne organe o razlogih za svojo odločitev.

3. Ustrezni ukrepi ali priporočila iz odstavka 1 temeljijo na razmerah na morju in vremenski napovedi, ki jo zagotovi usposobljena meteorološka informacijska služba, ki jo prizna država članica.

Člen 19

Ukrepi v zvezi z izrednimi dogodki ali nesrečami na morju

1. V primeru izrednih dogodkov ali nesreč na morju iz člena 17 države članice sprejmejo vse ustrezne ukrepe v skladu

z mednarodnim pravom, če je to potrebno, da zagotovijo varnost ladijskega prometa in oseb ter zaščitijo morsko in obalno okolje.

Priloga IV navaja neizčrpen seznam ukrepov, ki jih imajo države članice na voljo po tem členu.

2. Upravljevec, poveljnik ladje in lastnik nevarnega ali onesnaževalnega blaga, ki se prevaža na ladji, morajo v skladu z nacionalnim in mednarodnim pravom popolnoma sodelovati s pristojnimi nacionalnimi organi na njihovo zahtevo, da bi bile posledice izrednega dogodka ali nesreče na morju čim manjše.

3. Poveljnik ladje, za katero veljajo določbe Kodeksa ISM, obvesti družbo v skladu s tem kodeksom o vsakem izrednem dogodku ali nesreči iz člena 17(1), ki se pripeti na morju. Družba mora takoj, ko je obveščena o takšnih razmerah, stopiti v stik s pristojno obalno postajo in ji biti po potrebi na voljo.

Člen 20

Pribežališča

Po posvetovanju z zadevnimi strankami in upoštevanju ustreznih smernic IMO države članice izdelajo načrte za sprejem ladij v stiski v vodah pod njihovo jurisdikcijo. Takšni načrti vsebujejo potrebne ukrepe in postopke ter upoštevajo operativne in okoljske pritiske, da bi zagotovili, da lahko ladje v stiski takoj vplujejo v pribežališče, s pridržkom dovoljenja pristojnega organa. Kadar se državam članicam zdi potrebno in izvedljivo, morajo ti načrti vključevati ukrepe za zagotovitev ustreznih sredstev in naprav za pomoč, reševanje in odzivanje na onesnaženje.

Načrti za sprejem ladij v stiski so na voljo na zahtevo. Države članice obvestijo Komisijo o ukrepih, sprejetih ob uporabi prvega odstavka, do 5. februarja 2004.

Člen 21

Obveščanje zadevnih strank

1. Po potrebi pristojna obalna postaja zadevne države članice po radiu sporoči znotraj ustreznih območij vsak izredni dogodek ali nesrečo, sporočeno po členu 17(1), in navzočnost kakršne koli ladje, ki predstavlja grožnjo za varnost v pomorskem prometu, varnost posameznikov ali okolja.

2. Pristojni organi, ki imajo informacije, sporočene v skladu s členoma 13 in 17, sprejmejo potrebne ukrepe, da zagotovijo takšne informacije v vsakem trenutku, če jih iz varnostnih razlogov zahteva pristojni organ druge države članice.

3. Vsaka država članica, katere pristojni organi so bili po tej direktivi ali na kak drug način obveščeni o dejstvih, ki za drugo državo članico vključujejo ali povečujejo tveganje za nekatera pomorska območja in obalne cone, sprejme ustrezne ukrepe, da o tem čim prej obvesti vsako zainteresirano državo članico in se z njo posvetuje o predvidenih ukrepih. Po potrebi države članice sodelujejo, da bi skupaj določile ravnanje v skupni akciji.

Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe za čim boljšo uporabo poročil, ki so ji jih ladje dolžne pošiljati po členu 17.

NASLOV IV

SPREMLJAJOČI UKREPI

Člen 22

Določitev in objava seznama pristojnih služb

1. Vsaka država članica imenuje pristojne organe, pristaniške uprave in obalne postaje, ki jim je treba pošiljati sporočila, zahtevana s to direktivo.

2. Vsaka država članica zagotovi, da je sektor pomorskih prevozov ustrezno in tekoče obveščen, zlasti prek navtičnih objav, o organih in postajah, imenovanih po odstavku 1, po potrebi vključno z geografskim območjem, za katerega so pristojni, ter o postopkih, določenih za sporočanje informacij, zahtevanih s to direktivo.

3. Države članice pošljejo Komisiji seznam organov in postaj, ki jih imenujejo po odstavku 1, pa tudi ažuriranje navedenega seznama.

Člen 23

Sodelovanje med državami članicami in Komisijo

Države članice in Komisija sodelujejo pri doseganju naslednjih ciljev:

(a) čim bolj uporabiti informacije, sporočene po tej direktivi, vključno z razvijanjem ustreznih telematskih povezav med

obalnimi postajami in pristaniškimi upravami zaradi izmenjave podatkov v zvezi z gibanjem ladij, predvidenim časom njihovega vplutja v pristanišča in njihovim tovorom;

(b) razvijati in povečevati učinkovitost telematskih povezav med obalnimi postajami držav članic zaradi pridobitve jasnejše podobe o prometu, izboljšanja spremljanja ladij v tranzitu ter uskladitve in, kolikor je le mogoče, racionalizacije poročil, ki so jih ladje na poti dolžne pošiljati;

(c) povečati obseg delovanja sistema Skupnosti za spremljanje in obveščanje za ladijski promet in/ali ga ažurirati zaradi izboljšanja prepoznavanja in spremljanja ladij. V ta namen države članice in Komisija sodelujejo, da bi po potrebi uvedle sisteme obveznega poročanja, sisteme obveznega nadzora plovbe in ustrezne sisteme organizacije ladijskega prometa, ki jih je treba predložiti IMO v odobritev;

(d) po potrebi izdelati skupne načrte za sprejem ladij v stiski.

Člen 24

Zaupnost informacij

Države članice v skladu s svojo nacionalno zakonodajo sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo zaupnost informacij, ki so jim bili poslani po tej direktivi.

Člen 25

Spremljanje izvajanja te direktive in sankcije

1. Države članice izvajajo redne inšpekcijske preglede in vse druge ukrepe, potrebne za preverjanje delovanja telematskih sistemov na kopnem, vzpostavljenih zaradi izpolnjevanja zahtev te direktive, in zlasti njihovo zmožnost izpolnjevanja zahtev v zvezi s sprejemanjem ali pošiljanjem informacij, sporočenih po členih 13 in 15, brez odlašanja, 24 ur na dan.

2. Države članice določijo sistem sankcij za kršitev nacionalnih predpisov, sprejetih po tej direktivi in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev uporabe teh sankcij. Tako predvidene kazni so učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

3. Države članice brez odlašanja obvestijo državo zastave in vsako drugo zadevno državo o ukrepih, sprejetih v zvezi z ladjami, ki ne plujejo pod njihovo zastavo, po členih 16 in 19 ter odstavku 2 tega člena.

4. Kadar država članica ob izrednem dogodku ali nesreči na morju iz člena 19 ugotovi, da družba ni zmožna vzpostaviti in ohranjati povezave z ladjo ali zadevnimi obalnimi postajami, o tem obvesti državo, ki je izdala listino o skladnosti ISM in pripadajoče spričevalo o varnem upravljanju ladij ali v imenu katere sta bila izdana.

Kadar pomembnost napake pokaže na obstoj večje neskladnosti v delovanju sistema obvladovanja varnosti v družbi s sedežem v državi članici, država članica, ki je ladji izdala listino o skladnosti ali spričevalo o varnem upravljanju, takoj sprejme potrebne ukrepe proti zadevni družbi, da bi dosegla odvzem listine o skladnosti in pripadajočega spričevala o varnem upravljanju.

Člen 26

Ocenjevanje

1. Države članice morajo poročati Komisiji o napredku pri izvajanju te direktive, zlasti določb členov 9, 10, 18, 20, 22, 23 in 25, do 5. februarja 2007. Države članice morajo poročati Komisiji o popolnem izvajanju Direktive do 31. decembra 2009.

2. Na podlagi poročil iz odstavka 1 Komisija poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o izvajanju te direktive v šestih mesecih pozneje. V svojih poročilih Komisija določi, ali in v kolikšnem obsegu določbe te direktive, kakor jih izvajajo države članice, prispevajo k povečevanju varnosti in učinkovitosti pomorskega prometa in preprečevanju onesnaževanja z ladjami.

3. Komisija preuči potrebo in izvedljivost ukrepov na ravni Skupnosti, katerih namen je olajšati izterjavo ali nadomestilo stroškov in škode, nastalih v zvezi s sprejemom ladij v stiski, vključno z ustreznimi zahtevami za zavarovanje ali drugo finančno jamstvo.

Komisija poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o rezultatih takšnega pregleda do 5. februarja 2007.

KONČNE DOLOČBE

Člen 27

Postopek za spremembe

1. Opredelitve v členu 3, sklicevanja na instrumente Skupnosti in IMO ter Priloge se lahko spremenijo po postopku iz člena 28(2), da bi bili usklajeni s pravom Skupnosti ali mednarodnim pravom, ki sta bila sprejeta, spremenjena ali začela veljati, kolikor takšne spremembe ne razširijo področja uporabe te direktive.

2. Nadalje se priloge I, III in IV lahko spremenijo po postopku iz člena 28(2) glede na izkušnje, pridobljene s to direktivo, kolikor takšne spremembe ne razširijo področja uporabe te direktive.

Člen 28

Postopek odbora

1. Komisiji pomaga Odbor.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek veljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Obdobje iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES znaša tri mesece.

3. Odbor sprejme svoj poslovnik.

Člen 29

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 5. februarja 2004. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice predložijo Komisiji predpise nacionalne zakonodaje, sprejete na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 30

Direktiva Sveta 93/75/EGS se z dnem 5. februarja 2004 razveljavi.

Člen 31

V Luxembourg, 27. junija 2002

Ta direktiva začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Člen 32

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

*Za Evropski parlament**Predsednik*

P. COX

*Za Svet**Predsednik*

M. ARIAS CAÑETE

PRILOGA I

SEZNAM INFORMACIJ, KI JIH JE TREBA SPOROČITI

1. **Informacije, ki jih je treba sporočiti v skladu s členom 4 — Splošne informacije:**
 - (a) identifikacija ladje (ime, klicni znak, identifikacijska številka IMO ali številka MMSI);
 - (b) namembno pristanišče;
 - (c) predvideni čas vplutja v namembno pristanišče ali pilotažno postajo, kakor zahteva pristojni organ, in predvideni čas izplutja iz navedenega pristanišča;
 - (d) celotno število oseb na ladji.

2. **Informacije, ki jih je treba sporočiti v skladu s členom 12 — Informacije o tovoru:**
 - (a) pravilni tehnični nazivi nevarnega ali onesnaževalnega blaga, številke Združenih narodov (UN), če obstajajo, razredi tveganja IMO v skladu s Kodeksi IMDG, IBC in IGC ter po potrebi vrsta ladje, potrebna za tovore INF, kakor so opredeljeni v pravilu VII/14.2, količine takšnega blaga in, če se blago prevaža v tovornih prevoznih enotah in ne v cisternah, identifikacijsko številko teh enot;
 - (b) naslov, na katerem se lahko dobijo podrobne informacije o tovoru.

3. **Informacije, ki jih je treba sporočiti v skladu s členom 13:**
 - A. **Splošne informacije:**
 - (a) identifikacija ladje (ime, klicni znak, identifikacijska številka IMO ali številka MMSI);
 - (b) namembno pristanišče;
 - (c) za ladjo, ki izpluje iz pristanišča države članice: predvideni čas izplutja iz pristanišča izplutja ali pilotažne postaje, kakor zahteva pristojni organ, in predvideni čas vplutja v namembno pristanišče;
 - (d) za ladjo, ki pripluje iz pristanišča zunaj Skupnosti in je namenjena v pristanišče v državi članici: predvideni čas vplutja v namembno pristanišče ali pilotažno postajo, kakor zahteva pristojni organ;
 - (e) celotno število oseb na ladji.
 - B. **Informacije o tovoru:**
 - (a) pravilni tehnični nazivi nevarnega ali onesnaževalnega blaga, številke Združenih narodov (UN), če obstajajo, razredi tveganja IMO v skladu s Kodeksi IMDG, IBC in IGC ter po potrebi vrsta ladje, kakor je opredeljena v Kodeksu INF, količine takšnega blaga in kraj njihove namestitve na ladji in, če se prevažajo v tovornih prevoznih enotah in ne v cisternah, identifikacijsko številko teh enot;
 - (b) potrditev, da je na ladji seznam ali tovorni list ali ustrezní načrt natovarjanja, ki vsebuje podrobne podatke o nevarnem ali onesnaževalnem blagu, ki se prevažajo, in o kraju njegove namestitve na ladji;
 - (c) naslov, na katerem se lahko dobijo podrobne informacije o tovoru.

4. **Informacije iz člena 5:**
 - A. identifikacija ladje (ime, klicni znak, identifikacijska številka IMO ali številka MMSI),
 - B. datum in ura,

- C ali D. položaj glede na zemljepisno širino in dolžino ali prava smer in razdalja v morskih miljah glede na jasno določeno orientacijsko točko na kopnem,
 - E. smer,
 - F. hitrost,
 - I. namembno pristanišče in predvideni čas vplutja,
 - P. tovor ter v primeru navzočnosti nevarnega blaga na ladji količina in razred IMO,
 - T. naslov za sporočanje informacij o tovoru,
 - W. celotno število oseb na ladji,
 - X. razne informacije:
 - lastnosti in ocenjena količina goriva v tanku, za ladje, ki prevažajo nad 5 000 ton goriva v tanku,
 - navigacijski status.
5. Poveljnik ladje mora takoj obvestiti pristojni organ ali zadevno pristaniško upravo o vsaki spremembi informacij, sporočenih po tej prilogi.
-

PRILOGA II

PREDPISI ZA OPREMO NA LADJI

I. Sistemi samodejnega prepoznavanja (AIS)

1. Ladje, izdelane na dan 1. julija 2002 ali po tem datumu

Potniške ladje, ne glede na velikost, ter vse ladje z bruto tonažo 300 in več, izdelane na dan 1. julija 2002 ali po tem datumu, ki pristanejo v pristanišču države članice Skupnosti, so podvržene zahtevi glede nosilnosti iz člena 6.

2. Ladje, izdelane pred 1. julijem 2002

Potniške ladje, ne glede na velikost, ter vse ladje z bruto tonažo 300 in več, izdelane pred 1. julijem 2002, ki pristanejo v pristanišču države članice Skupnosti, so podvržene zahtevi glede nosilnosti iz člena 6 v skladu z naslednjim časovnim razporedom:

- (a) potniške ladje: najpozneje 1. julija 2003;
- (b) tankerji: najpozneje ob prvem pregledu varnostne opreme po 1. juliju 2003;
- (c) ladje, razen potniških ladij in tankerjev, z bruto tonažo 50 000 in več: najpozneje 1. julija 2004;
- (d) ladje, razen potniških ladij in tankerjev, z bruto tonažo 10 000 in več, vendar pod 50 000: najpozneje 1. julija 2005 ali, kar zadeva ladje, vključene v mednarodna potovanja, na vsak zgodnejši datum, določen v okviru IMO;
- (e) ladje, razen potniških ladij in tankerjev, z bruto tonažo 3 000 in več, vendar pod 10 000: najpozneje 1. julija 2006 ali, kar zadeva ladje, vključene v mednarodna potovanja, na vsak zgodnejši datum, določen v okviru IMO;
- (f) ladje, razen potniških ladij in tankerjev, z bruto tonažo 300 in več, vendar pod 3 000: najpozneje 1. julija 2007 ali, kar zadeva ladje, vključene v mednarodna potovanja, na vsak zgodnejši datum, določen v okviru IMO.

Države članice lahko izvzamejo potniške ladje z bruto tonažo pod 300, ki so vključene v notranji promet, iz uporabe zahtev v zvezi z AIS iz te priloge.

II. Sistemi zapisovanja podatkov o plovbi (VDR)

1. Ladje naslednjih razredov morajo biti v primeru postanka v pristanišču države članice Skupnosti opremljene s sistemom zapisovanja podatkov o plovbi, ki izpolnjuje standarde za izvajanje Resolucije A.861(20) IMO in standarde preskušanja, določene s standardom št. 61996 Mednarodne elektrotehnične komisije (IEC):

- (a) potniške ladje, izdelane na dan 1. julija 2002 ali po tem datumu, najpozneje 1. julija 2002;
- (b) RO-RO potniške ladje, izdelane pred 1. julijem 2002, najpozneje ob prvem pregledu na dan 1. julija 2002 ali po tem datumu;
- (c) potniške ladje, razen RO-RO potniških ladij, izdelanih pred 1. julijem 2002, najpozneje na dan 1. januarja 2004;
- (d) ladje, razen potniških ladij, z bruto tonažo 3 000 in več, izdelane na dan 1. julija 2002 ali po tem datumu, najpozneje 5. avgusta 2002.

2. Pred 1. julijem 2002 izdelane ladje naslednjih razredov morajo biti v primeru postanka v pristanišču države članice Skupnosti opremljene s sistemom zapisovanja podatkov o plovbi, ki izpolnjuje ustrezne standarde IMO:
 - (a) tovorne ladje z bruto tonažo 20 000 in več, najpozneje na datum, ki ga določi IMO ali, v odsotnosti odločitve IMO, najpozneje na dan 1. januarja 2007;
 - (b) tovorne ladje z bruto tonažo 3 000 in več, vendar pod 20 000, najpozneje na datum, ki ga določi IMO ali, v odsotnosti odločitve IMO, najpozneje na dan 1. januarja 2008.
3. Države članice lahko potniške ladje, vključene samo v domača potovanja v morskih območjih, razen tistih, zajetih v razredu A, kakor navedeno v členu 4 Direktive Sveta 98/18/ES z dne 17. marca 1998 o varnostnih predpisih in standardih za potniške ladje ⁽¹⁾, izvzamejo iz zahtev za zapisovanje podatkov v plovbi iz te direktive.

⁽¹⁾ UL L 144, 15.5.1998, str. 1.

PRILOGA III

ELEKTRONSKA SPOROČILA

1. Države članice razvijejo in vzdržujejo potrebno infrastrukturo, ki omogoča prenos, sprejem in pretvorbo podatkov med sistemi, ki uporabljajo sintakso XML ali EDIFACT in se opirajo na internet ali komunikacijske naprave X.400.
2. Komisija sestavi in vzdržuje, v posvetovanju z državami članicami, „kontrolni dokument vmesnika“, ki opisuje sredstva, ki jih sistem ponuja glede na scenarij sporočila, funkcije sporočila in zvezo med sporočili. Podrobno se opredelijo sinhronizacija sporočila in izvedba, pa tudi protokoli in parametri za izmenjavo podatkov. Kontrolni dokument vmesnika navaja tudi vsebino podatkov zahtevanih funkcij sporočila in opisuje ta sporočila.
3. Ti postopki in infrastruktura bi morali vključevati, če je to izvedljivo, obveznosti glede poročanja in izmenjave podatkov, ki izhajajo iz drugih direktiv, kot je Direktiva 2000/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2000 o pristaniških napravah za sprejem odpadkov z ladij in ostankov tovorov ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ UL L 332, 28.12.2000, str. 81.

PRILOGA IV

Ukrepi, ki so na voljo državam članicam v primeru grožnje za varnost pomorsko varnost in varstvo okolja

(po členu 19(1))

Kadar po izrednem dogodku ali okoliščini vrste, opisane v členu 17, ki prizadene ladjo, pristojni organ zadevne države članice meni, da je treba v okviru mednarodnega prava preprečiti, zmanjšati ali odstraniti resno in neposredno grožnjo za njihovo obalo ali z njo povezane interese, varnost drugih ladij in njihove posadke ter potnike ali osebe na kopnem ali zaščititi morsko okolje, ta organ lahko med drugim:

- (a) omeji gibanje ladje ali od nje zahteva, da sledi določeni smeri. Ta zahteva ne vpliva na poveljnikovo odgovornost za varno vodenje njegove ladje;
 - (b) uradno opozori poveljnika ladje, da poskrbi za prenehanje grožnje za okolje in varnost v pomorskem prometu;
 - (c) pošlje na ladjo ocenjevalno skupino, ki oceni stopnjo tveganja, pomaga poveljniku, da uredi razmere in o tem sproti obvešča pristojno obalno postajo;
 - (d) od poveljnika zahteva, da v primeru neposredne nevarnosti vpluje v pribežališče ali zahteva pilotažo ali vleko ladje.
-